

Rentetab, og der er derfor i Lovforslagets § 2 fastsat en Bestemmelse om, at det Rentetab, som forvoldes Staten ved Betalingsfristernes Udskydelse, godtgøres Staten af Arvefæsteyderne.

I § 4 er det udtrykkelig fastsat, at de Bestemmelser i Loven af 1913 og i Loven af 1924, som ikke ændres ved de i denne Lov optagne Bestemmelser, forbliver i Kraft. Dette er en Bestemmelse, som man under Behandlingen i Folketinget har ønsket indsat, og jeg finder det ganske naturligt positivt at sige, at dette er Tilfældet, for at der ikke skal være nogen Tvivl i saa Henseende.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er det enstemmigt vedtaget af Folketinget med Tilslutning fra alle Partier, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling ogsaa her i Tinget.

A. O. Rasmussen: Det foreliggende Lovforslag, som den højtærede Finansminister nu har gjort Rede for, angaar jo ikke store Dele af Befolkningen. Det er kun et begrænset Antal Mennesker og et begrænset Antal Grundejendomme, der bliver berørt af det. Men jeg er ikke i Tvivl om, at dette Lovforslag, hvorefter Afgiftsydelserne efter Loven af 29. Marts 1924 skal kunne betales gennem en længere Aarrække med et mindre Beløb hvert Aar, vil blive modtaget med Interesse og med Tak af den Del af Befolkningen, det berører. Forslaget har jo været fremme i Folketinget, hvor det har vundet Tilslutning fra alle Partier; det har været underkastet en Udvalgsbehandling, der resulterede i et Par Ændringer, som Finansministeren har tiltraadt, og som han ved Forelæggelsestalen her har gjort Rede for. Jeg gaar da ud fra, at det her i Tinget vil møde den samme Velvillie, som det har mødt i Folketinget, og jeg skal med disse faa Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag giver jo de Afgiftsydere, der falder ind under Loven af 1924, en Lettelse, og da denne Lettelse kan ydes uden noget Tab for Statskassen og Forslaget har fundet Tilslutning i det andet høje Ting fra alle Sider, antager jeg, at det ogsaa her i Tinget vil kunne vinde Tilslutning. Jeg kan i alt Fald paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Piper: Det foreliggende Lovforslag indeholder Ændringer i Lov Nr. 95 af 29.

Marts 1924 om Aføsn. af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paa-hvilende Byrder. Den Lov, som her til-sigtes forandret, vedtog man i sin Tid for at skabe en Tvangsafløsning af disse Byrder. Det var en meget hensigtsmæssig For-anstaltning, at alle disse Smaaabeløb, som det voldte stort Besvær og Udgifter for Administrationen at beskæftige sig med, kunde bringes ud af Verden, men det var i høj Grad beklageligt, at det skete paa saa sent et Tidspunkt, først i 1924. Var det sket en Del Aar i Forvejen, var denne Lovs Gennemførelse formodentlig gaaet ganske glat, og alle disse Poster havde nu været ude af Verden, thi den Gang havde Land-boerne noget at betale med. Nu har Tiderne forandret sig, og derfor er Loven kommet til at virke tyngende, efterhaanden som man mærker, at den træder i Kraft. Det gaar jo som oftest saaledes, at naar Lovene ved-tages paa Rigsdagen, vækker de ingen Op-mærksomhed, først naar Virkningerne spores, bliver Befolkningen opmærksom paa de nye Bestemmelser, og Bestemmelserne har ogsaa her virket tyngende paa en Del af de Menne-sker, der berøres af dem; det er jo, som den højtærede Finansminister sagde, særlig Beboerne i Københavns og Frederiksborg Amter, og navnlig i det sidste Amt, der har større Byrder, hvis Afløsning i saa kort Tid kan virke trykkende. For en hel Del Ejen-domsbesidderes Vedkommende er disse Af-gifter smaa, og for dem har det selvfølgelig ingen Betydning, om denne Ændring af Loven ikke skulde kunne vedtages; men for dem, der har de store Beløb at udrede, kan dette være meget trykkende i disse for Land-bruget stærkt nedadgaaende Tider, og jeg er ikke helt sikker paa, at man ved Lovfor-slagets Affattelse i Folketinget har været i Stand til at afhjælpe dette Tryk i tilbørlig Grad. Jeg ved, at der hersker Misfornøjelse, særlig i Frederiksborg Amt, med Lovfor-slaget, ogsaa i den Form, det nu har faaet, og jeg vil derfor, idet jeg anbefaler Lovfor-slaget til videre Fremme, senere tillade mig at foreslaa det henvist til et Udvalg, hvor man kan faa nærmere Oplysninger om de ret store Byrder, der paahviler en Del af Ejen-dommene.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at de Landbrugere, der her er Tale om, havde handlet klogt, hvis de i rette Tid havde benyttet sig af Adgangen til den frivillige Afløsning, der stod dem aaben. Dette er imidlertid ikke sket, og da Forholdene er meget vanskelige for Landbruget i Øjeblik-